

๙

การละกิเลส

ว่าในด้านภาวนา กายนี้มีซ้อนกันเป็นชั้นๆ มีกายทิพย์ซ้อนอยู่ในกายมนุษย์ กายรูปพรหมซ้อนอยู่ในกายทิพย์ กายอรูปพรหมซ้อนอยู่ในกายรูปพรหม กายธรรมซ้อนอยู่ในกายอรูปพรหม คนเราที่ว่าตายนั้นคือ กายทิพย์กับกายมนุษย์หลุดพรากออกจากกัน เหมือนมะขามกะเทาะล่อนจากเปลือก ฉะนั้น กายทิพย์ก็หลุดพรากจากกายมนุษย์ไป

การละกิเลสของพระองค์หลุดไปเป็นชั้นๆ ตั้งแต่กิเลสในกายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหมเป็นลำดับไป

กิเลสในกายมนุษย์ คือ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ

กิเลสในกายทิพย์ คือ โลภะ โทสะ โมหะ

กิเลสในกายรูปพรหม คือ ราคะ โทสะ โมหะ

กิเลสในกายอรูปพรหม คือ กามราคานุสัย ปฏิฆานุสัย อวิชชานุสัย

ต่อแต่นี้ไปจึงชักเข้าถึงกายหนึ่ง คือกายธรรม หรือเรียกว่า ธรรมกาย เข้าชั้นโคตรภูจิต เรียกว่า โคตรภูบุคคล

โคตรภูบุคคลนี้เดินสมบัติ เฟ่งอริยสัจ ๔ เป็นอนุโลมปฏิโลม จนหลุดพ้นจากกิเลสพวกสักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส แล้วตกศูนย์วับกลับเป็นพระโสดาบัน เป็นอันว่าพระโสดาบันละกิเลสได้ ๓ คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส

แล้วกายโสดาบันนี้เดินสมบัติเฟ่งอริยสัจ ๔ เป็นอนุโลมปฏิโลมต่อไปถึงขีดสุด ละกิเลส ได้อีก ๒ คือ กามราคะ พยาบาท ขันหยาบ จึงเลื่อนชั้นขึ้นเป็นพระสกทาคามี

กายพระสกทาคามี เดินสมบัติเฟ่งอริยสัจ ๔ ทำนองเดียวกันนั้นต่อ

ไป ถึงขีดสุดละกิเลสได้อีก ๒ คือกามราคะ พยาบาท ชั้นละเอียดจึงเลื่อนชั้น
เป็นพระอนาคามี

แล้วกายพระอนาคามีเดินสมาบัติเพ่งอริยสัจ ๔ ทำนองเดียวกันนั้นต่อไป
ถึงขีดสุดละกิเลสได้อีก ๕ คือ รูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะ อวิชชา จึง
เลื่อนชั้นจากพระอนาคามี เป็นพระอรหันต์ จิตของพระองค์บริสุทธิ์ผุดผ่อง
ปราศจากกิเลสทั้งมวล จึงได้พระนามติดนามว่า อรหัน

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง

“พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ”